

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 327/2011-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. októbra 2011 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť P. K., B., zastúpeného advokátom Mgr. M. H., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 50/08 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 50/08 **p o r u š i l** základné právo P. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu v Bratislava II p r i k a z u j e , aby vo veci vedenej pod sp. zn. 9 C 50/08 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. P. K. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré j e Okresný súd Bratislava II p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Kancelárii Ústavného súdu Slovenskej republiky u k l a d á zaplatiť trovy právneho zastúpenia P. K. v sume 392,73 € (slovom tristodevät'desiatdva eur a sedemdesiattri centov) na účet ustanoveného advokáta Mgr. M. H., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Okresný súd Bratislava II j e p o v i n n ý uhradiť štátu trovy právneho zastúpenia v sume 392,73 € (slovom tristodevät'desiatdva eur a sedemdesiattri centov) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 327/2011-16 zo 6. júla 2011 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť P. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 50/08 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Ústavný súd uvedeným uznesením zároveň vyhovel žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a za právneho zástupcu mu ustanovil advokáta Mgr. M. H., B.

1.1 Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že žalobou podanou 4. marca 2008 sa domáhal neplatnosti skončenia pracovného pomeru a zaplatenia nemajetkovej ujmy 100 000 Sk.

„Z úkonov sťažovateľa voči súdu je z predmetného súdneho spisu zrejmé, že po dvoch rokoch nečinnosti súdu, vyzýval konajúcu zákonnú sudkyňu na skoré vytýčenie pojednávania vo veci svojho návrhu. Sťažovateľ tak učinil listom doručeným na podateľňu súdu 24. februára 2010, keď týmto listom sa sťažovateľ zároveň domáhal aj rozhodnutia a doručenia rozhodnutia vo veci návrhu na predbežné opatrenie zo dňa 07. januára 2010, o ktorom súd nerozhodol v zákonnej lehote 30 dní. Vzhľadom k tomu, že do dvoch mesiacov od podania žiadosti o vytýčenie termínu pojednávania, nebolo sťažovateľovi doručené zo strany súdu žiadne oznámenie, z ktorého by sa dalo určiť kedy bude vytýčené prvé pojednávanie vo veci samej, podal sťažovateľ 21. apríla 2010 sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú adresoval predsedovi Okresného súdu Bratislava II. Na sťažnosť na prietahy v konaní odpovedala podpredsedníčka Okresného súdu Bratislava II listom Spr. 2045/2010 zo dňa 15. 06. 2010. V odpovedi sťažovateľovi oznámila, že zistila prietahy v konaní a zároveň upozornila zákonnú sudkyňu na potrebu konať vo veci plynulo a bez zbytočných prietahov.

Vzhľadom k tomu, že od prijatia opatrenia podpredsedníčkou súdu, ktorým sa malo zabezpečiť odstránenie zbytočných prietahov v konaní uplynulo viac ako päť mesiacov čo je dostatočná lehota na nápravu a sťažovateľovi nebolo doručené žiadne oznámenie zo strany súdu, z ktorého by sa dalo určiť kedy bude vo veci vytýčené prvé pojednávanie, sťažovateľ podal 24. novembra 2010 opakovanú sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní samom. V tomto podaní sa sťažovateľ zároveň domáhal aj odstránenia prietahov v konaní o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, kde sťažovateľ podal dovolanie.

Predsedníčka Okresného súdu Bratislava II v odpovedi sťažovateľovi na opakovanú sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní zistila, že vo veci nie je nariadený termín

pojednávania. Zároveň sťažovateľovi oznámila, že konajúca sudkyňa bola za prietahy v konaní písomne napomenutá a upozornená, že vo veci má bezodkladne vykonať nápravu.

Sťažovateľ sa domnieva, že ako účastník konania po dvoch rokoch nečinnosti súdu vyvinul dostatok úsilia, aby sa domohol svojho základného práva, aby jeho vec bola prerokovaná bez zbytočných prietahov nezávislým a nestranným súdom. Aj napriek nasledujúcemu ročnému úsiliu sťažovateľa domôcť sa po dvoch rokoch nečinnosti vytýčenia termínu prvého pojednávania vo veci samej, dvojnásobnému upozorneniu zákonnej sudkyne zo strany podpredsedníčky súdu a predsedníčky súdu, súd termín prvého pojednávania vo veci samej dosiaľ nevytýčil. Vzhľadom na uvedené, neochota zákonnej sudkyne vytýčiť pojednávanie podľa sťažovateľa už vykazuje znaky odopretia spravodlivosti.

Povaha predmetu sporu - neplatnosť skončenia pracovného pomeru a zotrvávanie sťažovateľa v právnej neistote, závažným spôsobom zasahuje do bežného života sťažovateľa, značne nepriaznivo vplýva na jeho sociálny status a jeho psychické rozpoloženie. Sťažovateľ považuje za neprimeranú dĺžku doterajšieho konania vo veci samej, ktorá dosahuje viac ako tri roky, s poukázaním na doteraz neefektívnu, ba v niektorých úkonoch súdu, nadbytočnú činnosť súdu. Sťažovateľ sa domnieva, že neefektívnou činnosťou súdu a jeho nečinnosťou vo veci návrhu na konanie dochádza k zbytočným prietahom v konaní. Takýmto postupom súd porušuje základné právo sťažovateľa na verejné prerokovanie jeho veci, v jeho prítomnosti bez zbytočných prietahov ustanovené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základné právo sťažovateľa na spravodlivý proces v primeranej lehote garantované v čl. 6 ods. 1 Dohovoru.“

1.2 Sťažovateľ napokon navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa P. K.(...) na spravodlivé súdne konanie v primeranej lehote upravené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...), práva na(...) prerokovanie jeho veci(...) bez zbytočných prietahov(...) podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní sp. zn. 9C/50/2008 bolo porušené.

Okresnému súdu Bratislava II sa nariaďuje vo veci sp. zn. 9C/50/2008 konať vo veci bez zbytočných prietahov.

Sťažovateľovi sa priznáva nemajetková ujma v sume 3.000 euro, ktorú mu je Okresný súd Bratislava II povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Bratislava II je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania o ústavnej sťažnosti a trovy právneho zastúpenia sťažovateľa advokátom. “

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho podpredsedníčkou, listom sp. zn. Spr. 2111/2011 z 24. augusta 2011 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 26. septembra 2011.

2.1 Podpredsedníčka okresného súdu po oboznámení sa so sťažnosťou, ako aj obsahom predmetného spisu uviedla:

„(...) navrhujem, aby ústavný súd rozhodol podľa vlastnej úvahy, pričom skutočnosti uvádzané v sťažnosti zodpovedajú skutočnosti aj napriek tomu, že sudkyňa bola systematicky zo strany vedenia súdu na prieťahy v konaní a nečinnosť upozorňovaná. Na základe uvedených skutočností musím konštatovať, že vo veci bol zistený prieťah v konaní spôsobený konajúcou sudkyňou. “

2.3 Právny zástupca sťažovateľa v reakcii na uvedené vyjadrenie podpredsedníčky okresného súdu uviedol, že vzhľadom na jej vyjadrenie súhlasí s tým, aby ústavný súd v predmetnej veci upustil od ústneho pojednávania.

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 9 C 50/08:

Dňa 4. marca 2008 bol okresnému súdu doručený návrh na začatie konania sťažovateľa proti odporcovi S., a. s. (ďalej len „odporca“), o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a o zaplatenie nemajetkovej ujmy 100 000 Sk.

Dňa 11. marca 2008 okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdnych poplatkov.

Dňa 20. marca 2008 sťažovateľ doručil okresnému súdu návrh na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov za návrh na začatie konania.

Dňa 10. júna 2008 okresný súd vyzval sťažovateľa na dokladovanie svojich majetkových pomerov pre účely rozhodnutia o oslobodení od platenia súdnych poplatkov.

Dňa 19. júna 2008 sťažovateľ doručil okresnému súdu späťvzatie návrhu na začatie konania v časti nemajetkovej ujmy.

Dňa 3. septembra 2008 okresný súd uznesením zastavil konanie v časti zaplatenia nemajetkovej ujmy.

Dňa 7. januára 2010 sťažovateľ podal vo veci návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 24. februára 2010 okresný súd uznesením zamietol návrh sťažovateľa na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 1. marca 2010 okresný súd opätovne vyzval sťažovateľa na dokladovanie svojich majetkových pomerov.

Dňa 8. marca 2010 podal sťažovateľ odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 26. marca 2010 okresný súd uznesením nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v konaní.

Dňa 4. mája 2010 okresný súd uzneseniami uložil sťažovateľovi zaplatiť súdne poplatky za podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ako aj za podanie odvolania proti rozhodnutiu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Dňa 17. mája 2010 sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniam okresného súdu o poplatkových povinnostiach.

Dňa 23. júna 2010 bola vec s odvolaniami sťažovateľa predložená Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“).

Dňa 23. júla 2010 krajský súd uznesením potvrdil uznesenie okresného súdu o predbežnom opatrení a zrušil uznesenia okresného súdu o uložení poplatkových povinností sťažovateľa.

Dňa 30. júla 2010 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 23. augusta 2010 sťažovateľ podal dovolanie proti uzneseniu krajského súdu o predbežnom opatrení.

Dňa 27. augusta 2010 okresný súd vyzval sťažovateľa na predloženie splnomocnenia pre zastupovanie v dovolacom konaní.

Dňa 10. septembra 2010 sťažovateľ požiadal o ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

Dňa 7. októbra 2010 okresný súd opätovne vyzval sťažovateľa na dokladovanie svojich majetkových pomerov.

Dňa 23. novembra 2010 sťažovateľ vzniesol námietku zaujatosti proti konajúcemu sudcovi.

Dňa 25. marca 2011 okresný súd oznámil sťažovateľovi, že na jeho námietku zaujatosti v zmysle ustanovenia § 14 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) neprihliada.

Dňa 11. apríla 2011 okresný súd uznesením ustanovil sťažovateľovi zástupcu z radov advokátov.

Dňa 31. augusta 2011 bola vec predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o dovolaní.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 50/08 dochádzalo k porušovaniu práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie

účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého občianskoprávneho konania je určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru, t. j. vec, ktorej povaha (spor o existenciu pracovného pomeru, ktorý je zdrojom príjmov sťažovateľa) si vyžaduje osobitnú starostlivosť všeobecného súdu o naplnenie účelu súdneho konania, čo okrem iného znamená, že všeobecný súd má povinnosť organizovať svoj procesný postup tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a skončená (§ 100 ods. 1 OSP) a aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa naň osoba obrátila so žiadosťou o rozhodnutie (pozri napr. I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00).

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od zložitosti veci. Napokon ani podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení nepoukázala na skutkovú alebo právnu zložitost' predmetnej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúvanom konaní, ústavný súd v jeho doterajšom priebehu nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom trestnom konaní k zbytočným priet'ahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a poukazuje na to, že trvanie napadnutého konania od 4. marca 2008 bez nariadenia pojednávania je už aj vzhľadom na jeho povahu („určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru“) samo osebe neprimerané. Navyše, okresný súd v období od 3. septembra 2008 do 7. januára 2010 (15 mesiacov) vo veci nevykonal žiadny, resp. efektívny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ počas napadnutého súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného

v citovanom článku ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, a teda k zbytočným priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu.

S poukazom na uvedené dôvody ústavný súd v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 9 C 50/08 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na uvedený výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € z dôvodu, že *„Trvajúci stav právnej neistoty neplatného skončenia pracovného pomeru a zamedzenie práva sťažovateľa na časť pracovnej odmeny počas trvania pracovného pomeru, negatívne vplýva na duševné a telesné zdravie sťažovateľa, spôsobuje mu vážne spoločenské problémy, vyradenie zo spoločnosti, stratu viery v spravodlivosť, nezávislosť a nestrannosť súdnictva, životnú úroveň pod hranicou životného minima, ohrozuje sťažovateľovi zákonom stanovené povinnosti vyživovať osoby odkázané na jeho výživu, spôsobuje mu neustály stres z vyhodenia z nájmu časti bytu pre možné nezaplatenie nájomného, znemožňuje sťažovateľovi rozvoj osobnosti a vzdelávania sa a neprimerane oddaľuje zákonné vysporiadanie pracovnoprávneho vzťahu sťažovateľa so žalovaným vo veci.“*

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. S prihliadnutím na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, najmä vzhľadom na povahu veci považuje za primerané priznať v sume 2 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 2. augusta 2011 – doručené uznesenie o ustanovení advokáta, písomné podanie z 9. augusta 2011 a 26. septembra 2011). Za jeden úkon vykonaný v roku 2011 patrí odmena v sume 123,50 € a režijný paušál 7,41 €. V zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkovú sumu 392,73 €.

Ustanoveným advokátom uplatnený úkon právnej služby spočívajúci v preštudovaní spisu ústavný súd nepovažoval za relevantný úkon právnej služby, keďže ho pokladal za súčasť uplatneného úkonu prevzatia a prípravy zastúpenia.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 a 5 výroku tohto rozhodnutia.

7. S poukazom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. októbra 2011